

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den

Antverpiæ, M. DC. XLV.

Resp. III. De milite mutante locum ad tempus expeditionis, non
præsidium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](#)

dicta sunt, qui spurij & apatores, quasi sine patre, dicuntur. & prop-
terea Celsus in. l. I.D. ad municipal.

^{4.}
Et qua nō
sit vulgo
quæsita.

cur vulgo quæsitus matris condi-
tionem sequatur, quam enim, in-
quit, aliam originem hic habet? &
ibi glossa; ceriē nullam. si ergo ille-
gitimus patrem habet, originem
epus & conditionem sequi poten-
tit. sed, vt id ex iure non dispute-
mus; certa hic consuetudine in-
ductum est, vt quæcumque illegiti-
mæ proles à patre agnoscendæ,
alenda, & educandæ sint, natae ex
muliere, cum qua ille copulam ha-
buisse se fatetur, vel probatur, illa-
que patrem illum esse jurauit. &
est assidua hic huiusmodi mulie-
rum aduersus tales viros petitio,
mille exemplis usurpata his verbis;
vt proles pro suis agnoscant, ad se reci-
piant, & pro suis deinceps alant.

^{5.}
Vel & illa
per mores.

Eoque hic magis hæc sponsa pa-
tris domicilio adscribenda fuit,
quod tempore matrimonij con-
tracti apud patrem morabatur;
nec destinauerat positiuè ad ma-
trem regredi: quod domicilio suf-
ficit, cui nec refragatur intentio
manendi dumtaxat, donec causa
forte præbeatur mutandi. l. ciues.
in verb. nisi quid auocet. C. de incol.
l. 10.

Igitur sponsa vbi contraxit, do-
miciolum habuisse censetur, aut, si
non illud in summo rigore; saltet
talem habitationem, mansione
ue, que contrahendo matrimo-
nio sufficiat, per ea qua deduximus
latè in Consult. can. de sponsal. & mat.
conf. 13.

Neque mouet, quod initio di-
ctum est, de immutabilitate do-
micilij originarij; seu quod con-
suetudines A. habeant, quod ne
quidem alibi nubens (quod iure
secus l. vlt. C. de incol.) definit illic
esse ciuis: quia leges intelligendæ
sunt quad munera loci originis;
vt subterfugere illa migrando non
possit ciuis. cæterum luce clarius
est, quod & alibi habitare, & do-
miciolum constituere possit. l. 3.

4. 6. 11. §. fin. l. 17. §. patri & in-
tit. D. & C. ad municip. & de incol.
l. 10.

RESPONSV M VII.

De milite mutante locum ad
tempus expeditionis, non
præsidium.

Centuria destinata est ad co-
stadiam & præsidium flumi-
nis N. distributa in diueras mu-
nitunculas in ripis extructas, in-
tra diuersarum parochiarum limi-
tes: pars alio dedita ad limites
alios custodiendos, dum conser-
vatus; quo rursus in hybernare
deunte illa ad prius præsidium re-
dire solet: contraxit matrimonium
miles coram parocho prioris suæ
munitunculae; centuria cakrensi
sacerdote carente, cum muliere,
qua cauponariam exercet sub
alia parochia, in præcipua mu-
nitione centuriæ: nec fatis confat,
an is in priori munituncula fue-
rit assiduus; an alio deducitur ob-
tentio commeatu in paucis dies ad
priora redierit; vt matrimonium
hoc contraheret: & nunc queri-
tur an illud sit, validum, quæ non
contra dictum coram parocho habi-
tationis mulieris, nec fatis confat
ad ipsæ tum in d. præsidio moratus
fuerit, dum contraxit.

Necessitas quidem facultatem
tribuit parocho administrandi pe-
regrino sacramenta necessaria. c.
z. x. de celebraz. sed matrimonij sa-
cramentum necessarium non est. &
propterea Concilium Trid. de n.
farm. mat. s. 24. c. 1. celebrat illud Milie
tantum permittit coram proprio libe-
parocho habitationis. nisi contra trahe-
bentes sint vagi. c. 7. ibid. quæs nō
sunt milites. ut diximus confidit. b.
z. conf. 7. quorum sacramentum va-
gationi aduersatur: quamvis fre-
quenter loca mutent; sed ex du-
cum & centurionum iussu: dum dicunt

^{7.}
Mansionis
mores.

^{8.}
Mutabili-
tas.

dicunt hunc, vade, & vadit illi, ve-
ni, & venit.

^{2.} Quare & miles, qui in firmo præ-
sidio est, habitationem imitatur, &
fim præ-
coram parochi præsidij matrimo-
nium recte contrahit. l. 19. §. 2. &

3. De iudic. c. 3. de sepultur. in 6. l. 23.

3. 1. D. ad municipal. miles, inquit,

ibi domicilium habere videtur, vbi me-

ret: & ad scriptus munitionum

suarum glebae, cui datus est præ-

sidio. arg. l. 12. §. 23. & 37. quod

si autem ad exiguum tempus ali-

cubi subsistat, ut quasi per modum

transitus ibi sit; non censabitur

loci parochus illius proprius. d. l.

19. §. 3. & propterea per Concordia-

Delegati exercitus declarata-

fuit antiqua præsidia specula-

re ad Ordinarios locorum. & anno

1624. idem repetitum, adiecum-

que ab Ordinariis solis curam ani-

marum fixorum præsidiorū com-

mitti, excentes approbari, & fa-

cultates recipere debere: & ite-

rum, non licet parochi afixere mi-

litibus, seu personis de exercitu matri-

monium contrahere voluntibus, nisi tan-

quam præsidarij in corundem parocho-

rum parochijs resideant.

Sed dum mora est nec perpe-
tua, nec momentanea; causa præ-
sidij nec nata durare diu nimium,
nec statim cessare, satis est perple-
xa consideratio: ut in mortuo ad
tempus deposito, aut in perpe-
tuum sepulto, l. 4. l. 40. D. de reli-
gio. & sump. fun. &, dum fundus
legatur, cum ijs qui ibi erunt, in
pecunia, quæ ibidem est feneran-
di causa: l. 44. D. de legat. 3. aut
præsidij: l. 79. §. fin. cod. ad tem-
pus vel ad futuras necessitates: l.
39. §. 1. D. de aur. & arg. leg. qui in
villa est recreationis causa. d. c. 3.
in academia studiorum: l. 2. C. de
incol. nam si maiori parte anni ali-
bi habitat, contrahere hic non po-
test matrimonium: si morali mo-
do æqualiter vtrōbique, poterit
contrahere vtrōbique. ut casum
vtrumque sèpius à Concilij In-
terpretibus decisum referunt au-
thores.

Igitur an miles eductus ex suo
præsidio in aliam quasi expeditio-
nem statariam ad custodiendos
alios limites, per astatem duratu-
ram, an ex quasi æquali ibidem ha-
bitatione, seu manione, potuisse
contrahere; non opus est ex facto
recessurus
hic disputare: sed hoc dum taxat, manente
an obtento ad dies commeatu-
versus ad priorem stationem, co-
ram parocho suæ munitiunculæ?
& dicendu videtur potuisse. quia
centuria præsidia fluminis N. pri-
mitus destinata retinebat: quam-
uis rariorū milite: paucis inde nu-
meris aliò ad tempus translatis,
signis aquilisque ad flumen rema-
nentibus: vbi merere censemur:
quamvis annona & stipendia re-
gia ad expeditionem aliò comi-
tentur.

Sicut autem in patria possessio-
nes habens, retinet nihilominus
prius domicilium: d. l. 23. sic etiam
d. Concordata. art. 1. & 2. Guber-
natorem generalem, domesticos
vtriusque sexus, corporis custo-
des, nobiles, & alios inferiores in
his partibus habentes suos Ordinarios, dum subijs, seu in domi-
lio agunt; eosdem illis subiiciunt,
dum in exercitu, Delegato.

Similiter censendum est mili-
tem de quo quæritur, dum tem-
poralem expeditionem ad tempus
relinquit, reuersum ad præsidium
centuriæ destinatum, quamdui
centuria ibi hæret, meretque, re-
tinuisse præsidariam munitiuncu-
le habitationem, subiectiōnemque
parochiale: & ad imitatio-
nem ex villa reuersi, potuisse hic
matrimonium contrahere; quam-
uis illo contracto reuersurum ad
numeris aliò ad tempus missos:
adeoque matrimonium, de quo
quæritur, valide fuisse contra-
ctum.

De

Non vbi
el per mo-
dum tran-
situs.

Quid vbi
mora nec
exigua est,
nec datur.
na?